

er ingen, der under Sagens Behandling har forlangt eller stillet Forslag om, at Brødprisen skulde forhøjes stærkere. Jeg bebrejder ikke nogen, at man ikke har stillet et saadant Forslag, da jeg ikke selv har turdet gøre det, naar man tager Hensyn til Situationen, som den foreligger. Fra enkelt Side er der under Sagens Behandling i det andet Ting stillet Forslag om, at den Forhøjelse, som her er foreslaaet, paa 10 Kr. pr. Tønde Rug fra 1. April skulde bortfalde. Dette vilde direkte betyde, at Forslaget finansielt forværredes med ca. 12 Mill. Kr. Der er ingen heller, der har tænkt paa at foreslaa, at Landbruget burde nøjes med lavere Pris — og det er i Virkeligheden kun de to Veje, der er at gaa, enten at forhøje Brødprisen eller at fastsætte en lavere Pris til Landbruget, men det har ingen turdet foreslaa, og jeg tror ikke, at nogen med mindste Styrke kan hævde, at Landbruget skulde fortsætte med at levere Brødkorn og indkøbe Foderkorn med direkte Tab for de paagældende Landbrugere. Fra alle Sider er det i Virkeligheden aabent eller stilltiede anerkendt, at dette, som her er foreslaaet, er en Mindstebetaling for Kornet.

Med Hensyn til Rationeringen af Hvede, som her er foreslaaet, og som jo dog er dobbelt saa høj som den, der har fundet Sted i indeværende Aar, har der ogsaa fra enkelte Sider været rettet Modstand, idet man har sagt, at det er urigtigt at begrænse Befolkningens Forbrug, og at naar vi har Hveden i Landet, hvorfor skulde vi saa ikke spise den? Jeg maa der sige, at hvis man borttager Rationeringen af Hvede, viser Erfaringen fra sidste Aar, at saa vil der være, jeg kan godt sige Sikkerhed for, at det alt sammen bliver spist. Naar vi ser, hvorledes det gik sidste Høstaar, at der 1. April kun var Hvede tilbage til 4 Hvedemærker, er det ganske vist eller i hvert Fald i højeste Grad sandsynligt, at hvis man ophævede Hvederationeringen, vilde det samme eller noget lignende gentage sig, saa at vi endogsaa kunde komme til at staa overfor Muligheden af at maatte indføre Hvede for at komme igennem Sommeren. Men det er klart, at hvis man rejste Modstand mod denne Hvederationering, var man atter med til at gøre Forslaget saa meget ugunstigere finansielt. Ogsaa Forslaget om at nedsætte Hvedebrødsprisen fra 60 til 50 vilde være en Forværrelse af det finansielle Resultat, idet det vilde betyde en Formindskelse af Indtægten af 10 Mill. Kr.

Modstanden, der har været rejst imod Eksporten af Vaarsæd mod en særlig Dispensationsafgift, vilde virke ganske i samme Retning, og ihvorvel ingen paa Forhaand kan sige, i hvor stor Udstrækning denne Eksport kommer i Gang — det beror jo ikke blot paa, hvor meget vi avler —, og der er vel nok til Eksport, endda i stort Omfang — men ogsaa paa Priserne —, saa vilde i alt Fald dette, at vi lukkede af for Eksporten, være det samme som at kvæle en Indtægt, der kan komme til at bidrage betydeligt eller i hvert Fald ikke helt uvæsentligt til Dækning af de store Udgifter, som her er Tale om.

Heller ingen har kunnet stille Forslag om, at Statsadministrationen, Statens Modtagelse af Korn til Statslagrene, skulde ophøre. Jeg kan sige, at jeg har overvejet dette Spørgsmaal meget indgaaende og drøftet det Gang paa Gang med de Myndigheder, der har med det at gøre, og har til Tider ogsaa selv været inde paa dette, at det maaske i Aar kunde gaa an at ophæve denne Ordning, men jeg er dog kommet til det Resultat, at det er aldeles nødvendigt endnu et Aar at fortsætte paa samme Maade, og det viser sig, at man fra alle Sider har kunnet give Tilslutning dertil.

Jeg siger: Alt dette letter for saa vidt Ansvar, selv om det kan blive tungt nok at bære, og det kan blive vanskeligt nok finansielt at finde den Dækning, der skal findes, thi det har vist sig, at saaledes som Lovforslaget foreligger, er det i hvert Tilfælde bygget op paa en saadan Maade, at ingen har kunnet anvise Formindskelse af Udgifterne eller Forøgelse af Indtægterne. Hvorvidt de Betragtninger af finansiell Art, der knytter sig til Lovforslaget, vil holde, kan ingen i Øjeblikket vide. Jeg har bestræbt mig for ved Fremsettelsen at lægge Kortene aabent paa Bordet, jeg har bygget de finansielle Betragtninger paa de officielle Indberetninger, der har foreligget, og ikke ment mig berettiget til at skyde dem til Side og lade mit eget personlige Skøn træde i Stedet derfor. Men jeg har gjort opmærksom paa, at de Indtægter, der kan paaregnes, absolut fuldt ud vil være afhængige af, i hvor stort Omfang disse Forudsætninger vil vise sig at blive opfyldt, og det er efter min Anskuelse i Øjeblikket ganske værkesløst at drøfte det, ingen ved det paa dette Tidspunkt. Senere vil vi kunne faa Lejlighed til at fastslaa — og det behøver i og for sig ikke at være saa overordentlig lang Tid